

13. Az MNSZ Központi („százás”) Intézőbizottságának kiáltványa Erdély magyarságához. Marosvásárhely, 1945. november 17.

Magyar testvérek!

Hat hónap telt el azóta, hogy a romániai magyar demokrácia a Magyar Népi Szövetségbe tömörülve, megtartotta első szabad országos kongresszusát. Ez a kongresszus, melyen 1945. május 7–13. között az itt élő magyarság összes sajátos nemzetiségi kérdéseit feldolgoztuk, félreérthetetlenül leszögezte, hogy a romániai magyarság szabadságjogainak teljes mértékben való megvalósulásához elkerülhetetlenül szükséges egy erős és soha meg nem bontható demokratikus népi egység. Ennek a népi egységnek alkotó tagjává kell, hogy váljék minden becsületes magyar, társadalmi helyzetre, felekezetre, nemre és demokratikus politikai árnyalatra való tekintet nélkül. Ellenben nincs helye köztünk azoknak a reakciós elemeknek, akik a múltban népünket a pusztulás útjára vitték s a jelenben is a népámítás eszközeivel a béke és szabadság ellenségeinek jármában fognák.

Kihangsúlyoztuk és kihangsúlyozzuk ma is, hogy mint demokratikus nemzeti egység, a nemzeti jogegyenlőség és társadalmi haladás alapján szövetségben állunk az Országos Demokrata Arcvonalba tömörült politikai szervezetekkel. Meg vagyunk győződve, hogy a fasiszta rablőháború folytán reánk szakadt nyomorúságból csak egy kivezető út van: a román haladó demokráciával való szoros együttműködésünk.

Minden erőnket mozgósítanunk kell az ország újjáépítése érdekében épp úgy, mint jogegyenlőségünk tényleges megvalósításáért. Ugyanakkor közösen kell, hogy vállaljuk a harcot a békés munkát aláaknázó mindkét oldali reakció ellen.

Meg vagyunk győződve arról, hogy ez az előfeltétele az Erdélyben együttélő és a történelem által egymásra utalt két nép, a román és a magyar kibékülésének és testvéri együttműködésének, amelynek kezdeményezői szabadságharcos nagy elődeink, a Budai Nagy Antalok, Kossuth Lajosok és Ady Endrék voltak.

Szilárdan valljuk a közös érdekű Duna-völgyi államokkal való szövetséges jó viszony megvalósításának szükségességét, nagy támaszunkkal, a Szovjet-Unióval és minden békeszerető állammal szoros barátságban.

Különös bizalommal tekintünk a Szovjet-Unió felé, amely a világ népeinek példát mutatott a nemzetiségi kérdés megoldására. Neki köszönhetjük a fasiszta rabságból való felszabadulásunkat és a Maniu-gárda garázdálkodásának a megakadályozását: neki köszönhetjük azt a tényt, hogy a felszabadított Észak-Erdélyt a demokratikus Groza-kormány kapcsolta be az ország vérkeringésébe és nem a népgyilkos reakció.

A Romániai Magyar Népi Szövetség amilyen becsületes állampolgári kötelességtudással kapcsolódik bele az ország demokratikus újjáépítésébe, ugyanolyan határozottan jelenti ki, hogy a demokrácia felépítésének nélkülözhetetlen alapköve a román nép fiaival való egyenlő jogainak gyakorlati megvalósítása.

Tudatában vagyunk annak, hogy az erdélyi nemzetiségi kérdés megoldása nem határ-kérdés, hanem a demokrácia megerősödésének, a nemzeti jogegyenlőség tényleges megvalósításának, a határok feloldásának kérdése. Nem helyeselhetünk semmiféle „áttelepítést” amely anyaföldünkötől szakítana el. Nem helyeselhetünk semmiféle olyan törekvést, akár magyar, akár román részről, amely a bécsi döntéshez hasonló módszerrel, a nemzetközi reakció szolgálatában, Erdélyből újra háborús tűzfészket teremtene.

Amilyen őszintén valljuk a román haladó demokráciával való együttműködésünk szükségességét, olyan nyíltan és őszintén kívánjuk a Magyarországgal való szoros gazdasági, közművelődési és politikai együttműködést, az útlevélkényszer megszüntetését és a vámhatárok eltörlését. Ez az együttműködés megteremti az előfeltételeit annak, hogy az évszázados ellenségeskedést eltüntetve, Erdély a két népet eltérhetetlen egységbe kovácsolja.

Tudatában vagyunk a rabló gyilkos fasiszta háború okozta nehézségeknek, amely tönkretette gazdaságilag az országot és megmérgezte a népek szellemét. Ezért is elismeréssel tartozunk a Groza-kormánynak azért az erőfeszítésért, amelyet politikai jogaink, anyanyelvű oktatásunk, gazdasági érdekvédelmünk biztosítására kifejtett a román reakció szabotálása és a magyar reakció provokáló magatartása ellenére.

Nem felelne meg az igazságnak, ha azt állítanók, hogy minden kérdésünk megoldódott, hogy nem lennének még fájó sebeink. Ezeket a sebeket azonban tudjuk, hogy nem a román demokrácia, hanem a magyar reakcióval szövetséges kizárólagosságra törő román reakció ejti rajtunk.

Amikor a román reakció a Groza-kormányt támadja, munkás vérbe gázol és magyarelles merényleteket követ el, ugyanakkor a magyar reakció vele összhangban rágalmazza a kormányt, sérelmeinek orvoslásáért küzdő tömegszervezetünket pedig hátba támadja. Nem tűrhetjük, hogy Maniu eme gyászmagyarjai önző földesúri s egyéb érdekekért, a nemzetmentés cégre alatt elárulják népünk érdekét.

Az ország demokráciája és nemzeti jogegyenlőségünk szorosan összefüggnek. Ezért is múlhatatlanul szükséges kérdéseink intézményes, gyökeres rendezése, az államgépezetnek a szabotáló reakciós elemektől való megtisztítása és a nemzetiségi uszítók megbüntetése. Szükséges, hogy mi is az eddignél hathatósabban tárjuk fel ügyünket, indítványainkat, szorosabb kapcsolatot tartva az illetékes kormánytényezőkkel. Széles néptömegeink gazdasági és közművelődési problémáinak megoldásához múlhatatlanul szükséges, hogy mindnyájan lendülettel kapcsolódjunk be a munkába.

A jövő azoké a népeké, amelyek béke- és szabadságszeretőknek, építő akaratuknak, kezdeményező szellemüknek nyilvánuló példáját adják.

A sorainkban megbújó reakció áskálódására pedig egy a válaszuk:

aki a Magyar Népi Szövetség ellensége, népünk ellensége. Demokratikus szervezetünk és politikai egységünk a mi legfőbb erőnk, aki ellene tör, életünkre tör.

A Romániai Magyar Népi Szövetség központi intézőbizottsága 1945. november 15–18. között Marosvásárhelyen tartott országos értekezletén hitet tesz a román népi demokráciával kötött szövetsége és a széleskörű demokratikus alapon álló Groza-kormány iránti bizalma mellett. A romániai magyar demokrácia folytatja a harcot a nemzeti jogegyenlőség megvalósítása, a közös béke és szabadság biztosítása, a gazdasági építés elősegítése és a békeszerető államokkal való szövetségi jó viszony megerősítése érdekében. Magyarságunk minden társadalmi rétegét minden becsületes tagját össze kell, hogy fogjuk munkaerőnk fokozására, szervezetünk tökéletesítésére, nevelő munkánk elmélyítésére és a javíthatatlan, népáruló elemek megsemmisítésére.

*A Romániai Magyar Népi Szövetség
Központi Intézőbizottsága*

Szabad Szó (Marosvásárhely), 1945. november 21. II. évf. 260. sz. 1. old.